

SVETI ROK IN SVETA KORONA

V prejšnji številki župnijskega glasila sta bili objavljeni fotografiji dveh kipov svetega Roka. Oba kipa se nahajata v naši župniji. Prvi kip krasi oltar v cerkvi na Kremenci, drugi pa oltar v cerkvi na Dobravici. Že dejstvo, da sta v naši župniji kar dva kipa pomeni, da so se v preteklosti ljudje na tem področju pogostokrat zatekali k priprošnjiku zoper kužne bolezni. Kužne bolezni, kuge in podobne epidemije so bile v preteklosti veliko bolj prisotne in veliko bolj življenjsko usodne kot pa danes, ko nam napredek znanosti in medicine omogoča, da smo marsičesa obvarovani. Pa vendar je letošnja epidemija, podobno kot vse velike epidemije zadnjih stoletij, močno zarezala v naše vsakdanje življenje. Pogostokrat se je verjetno vsakemu izmed nas zastavilo kar nekaj vprašanj kot so na primer: »Ali je epidemija Božja kazen?«, »Zakaj se je ta preizkušnja

zgodila?«, »Kdo je kriv?«. Taka in drugačna vprašanja terjajo odgovor. Naj si dovolim odgovoriti vsaj na prvo vprašanje. Ali je Covid-19 Božja kazen? Epidemija ni božja kazen, zagotovo pa nam hoče Bog preko te preizkušnje kaj povedati. Kajti »Bog noče smrti grešnika temveč, da se spreobrne in živi.« (Ezk. 18,23) Morda nam hoče povedati, da verjetno živimo preveč »predrzno«. Pod »predrzno« mislim na to, da živimo v lažnem prepričanju, da lahko vse naredimo sami, da lahko vse težave premagamo sami, da konec koncev

ne potrebujemo Boga. Celo še več, domišljamo si, da smo bogovi. Da imamo mi pravico odločati o dobrem in slabem, o življenju in smrti. Zdravstvena kriza je sesuvala naš napuh in egoizem, obenem pa razkrila marsikaj dobrega. Naši predniki so bili dosti bolj »bogaboječi« in to ne zaradi svojega neznanja, temveč ker so se zavedali, da ni vse samoumevno. Zato so velikokrat stisnili skupaj roke v molitev, pa naj bo to Bogu v zahvalo ali prošnjo za pomoč.

Naši predniki so se poleg neposredno na Troedinega Boga zatekali tudi še k raznim svetnikom. Svetniki so čisto običajni možje in žene, ki so živeli v svojem specifičnem času in prostoru z vsemi radostmi in preizkušnjami življenja. Celo grešili so, a so v zakramentih in Božji besedi, dobili ustrezne milosti, da so njihova življenja odražala delovanje Boga v njih in preko njih. Zato jih je Cerkev prepoznala kot tiste, ki so gotovo dosegli nebesa, kajti če Cerkev nekoga

razglasi za svetnika, pomeni, da uradno oznani, da je tista oseba gotovo v raju. Dva izmed takih osebnosti sta sveti Rok in svetnica z nenavadnim imenom, sveta Korona. Oba sta zavetnika zoper kužne bolezni in priprošnjika za marsikatero zadevo. Več si lahko preberete v nadaljevanju te številke župnijskega glasila.

Poleg dveh kipov svetega Roka pa je župnija kupila še tretji kip svetega Roka, ki se bo nahajal v župnijski cerkvi svetega Martina. Za nekaj časa bo ta kipec izpostavljen na daritvenem oltarju v prihodnosti pa bo postavljen drugje v cerkvi. Naj bo ta kipec znamenje naše hvaležnosti, da smo to zdravstveno krizo relativno dobro prenesli, in obenem tudi opomin, da ne pozabimo, da si ne moremo domišljati, da smo mi gospodarji sveta, temveč da smo poklicani, da Boga vedno bolj spoznavamo in si prizadevamo za svetost v našem vsakdanjem življenju.

Tadej Ložar, kaplan

SVETI ROK, goduje 16. avgusta

Sveti Rok je bil sin guvernerja francoskega mesta Montpellier. Starši so bili že v letih, ko se jim je po nešteto molitvah in priprošnjah rodil Rok. Ko jim je bil nazadnje otrok vendarle dan, so ga zaobljubili Bogu. Ob smrti staršev je bilo Roku 20 let in takrat se je odločil, da bo prodal vse svoje imetje in postal Kristusov ubožec po zgledu svetega Frančiška Asiškega. Vstopil je v tretji red in se v romarskih oblačilih podal v Rim, proseč miloščine. Takrat je po Italiji kosila kuga in Rok se je posvetil skrbi za kužne bolnike ter mnoge tudi ozdravil.

Ko je zbolel tudi sam, se je vrnil v Montpellier. Pred bližajočo se smrtjo se je umaknil v koč v gozdu, kjer mu je pes vsak dan prinašal kos kruha. Zato ga velikokrat upodabljajo s psom. Čudežno ozdravljen se je znova pojavil v Montpellieru. Ker ni razkril svoje identitete in so ga imeli za vohuna, so ga zaprli v ječo. Tam je pet let pozneje umrl. Na smrtni postelji je prejel zakramente in duhovniku razkril svojo pravo identiteto.

Kmalu po njegovi smrti se je njegovo češčenje razširilo po Italiji in Franciji, nato pa po vsej Cerkvi. Sveti Rok je priprošnjik zlasti proti kugi, za kar je bil razglašen po cerkvenem zboru v Ferrari, ko je ta bolezen z Vzhoda prek mornarjev prišla v večja pristanišča v Benetke, Marseille, Lizbono ... in se nato razširila po vsej Evropi.

SVETA KORONA, goduje 14. maja

Stara je bila komaj 16 let, ko so jo v pozni antiki kot mučenko kruto umorili. V Aziji, Afriki in Evropi se okoli nje spletajo številne legende: sv. Korona ima veliko skupnega z enakoimenskim virusom, ki trenutno pretresa ves svet, in pri tem ne govorimo le o mednarodnosti, ki prestopa vse meje. Sv. Korona po navedbah Ekumenskega leksikona svetnikov velja za zavetnico proti kužnim boleznim in epidemijam.

Leksikon svetnikov o Koroni (lat. »kronana«, ime pa na splošno nakazuje na splošnejši izraz »mučenka«) pove zelo malo: rodila se je ali leta 161 ali pa 287 – kje, ni jasno. Še kot najstnica je postala žena vojaku Viktorju, ki se med preganjanjem kristjanov ni bil pripravljen odreči svoji krščanski veri in je bil zato usmrčen. Mlada vdova je pod rimskim cesarjem Pijem ali Dioklecijanom prav tako umrla mučeniške, sodeč po leksikonu prav posebej krute smrti: privezali so jo na dve upognjeni palmi in ko sta se drevesi znova dvignili, je Korono raztrgalo.

Grška legenda o Viktorju in Koroni zakonski par postavlja v Damask, vendar se je zgodba pozneje razširila v številnih različicah. Zato poleg sirske prestolnice kot kraj njune smrti navajajo tudi Antiohijo v današnji Turčiji, Aleksandrijo v Egiptu, Sicilijo ali francosko obmorsko mesto Marseille. Izročila o njunem češčenju poznajo grška, latinska in etiopska Cerkev; v severni in osrednji Italiji je Korona že v 6. stoletju veljala za zgled zvestobe veri. Relikvije Korone in Viktorja hranijo v kraju Castelfidardo pri Osimu na obali Jadranskega morja, nedaleč od Ancone, kjer so paru že v zgodnjih letih krščanstva posvetili cerkev. Cesarja Oton III. in Karel IV. sta poskrbela, da so relikvije zakoncev prišle tudi v Aachen oz. Prago.

Nekaj svetišč, posvečenih sv. Koroni, imajo tudi v sosednji Avstriji. Avstrijski kovanci so se nekdam imenovali »krona«, kar gre pripisati dejstvu, da sv. Korona ni le zavetnica proti kužnim boleznim in epidemijam, temveč se ljudje k njej zatekajo tudi v denarnih težavah, pri iskanju bogastva in celo za dobiček na loteriji.

Bogoslužni spomin sv. Korone in sv. Viktorja obhajamo 14. maja.

OSEBA MESECA – VSAK IZMED NAS

Tokrat sem se intervjuja z osebo meseca lotila malo drugače. Pred časom sem brala Drobne zgodbe z biserom Boža Rustja, založbe Ognjišče, ki sem jo dobila v dar. Zgodbe so se mi vsedle v srce. Dobila sem idejo, da bi si v tokratnem intervjuju, vsak od nas, sam sebi lahko zastavil vprašanja, ki se porajajo iz zapisanih zgodb. Tako bi vsak od nas naredil intervju kar sam s seboj.

1. ZGODBA

Po slovesni večerji je neki hollywoodski igralec razveseljeval goste s čudovitim branjem Shakespearja. Potem ga je starejši duhovnik obzirno vprašal, če zna 23. psalm. Igralec je odgovoril: »Seveda ga poznam. Toda, zrecital vam ga bom pod enim pogojem, ko ga bom jaz zrecital, ga boste vi morali še enkrat.«

Duhovniku je bilo nekoliko nerodno, a je pristal. Igralec je čudovito recital: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka...« Ko je končal, so gostje navdušeno zaploskali. Sedaj je bil na vrsti duhovnik. Vstal je in začel izgovarjati iste besede, a takrat ni sledil aplavz, ampak popolna tišina in nekaterim so se orosile oči.

Čez nekaj trenutkov je igralec prekinil tišino: »Dame in gospodje, najbrž ste vsi spoznali, kaj se je zgodilo pri recitiranju. Jaz poznam besedilo Psalma, duhovnik pa pozna Pastirja.«

Vprašanje za nas.

Iz našega življenja, iz naših besed se spozna ali poznamo samo besedilo Svetega pisma ali poznamo tudi Boga.

2. ZGODBA

V prvem okvirčku stripa je narisana mož s psom in ob njem hodi žena. Mož poriva pred seboj otroški voziček, medtem ko žena popravlja punčko, da ji ne bi nagajal veter.

V drugem okvirčku mož nameni ženi kratek pogled s strani, medtem ko ona še vedno popravlja punčko. Toda sedaj žena govori naravnost v moževo uho.

Tretji prizor pa kaže ženo, ki se še bolj zavzeto ukvarja s punčko in možu govori: »Sploh ne poslušáš, kar ti govorim!«

Zadnja sličica prikazuje moža, ki obrnjen proti ženi, pravi: »Saj te poslušam, le pozoren nisem na to, kaj govoriš.«

Spet se lahko vprašamo.

To ni strip, to je življenje! Poslušamo? A nismo pozorni na tisto, kar nam govorijo drugi. Ali to sploh lahko imenujemo poslušanje?

3. ZGODBA

Nekoč je živel človek, ki je vedno nosil s seboj posodico z oljem. Ko je šel skozi vrata, ki so škripala, je namazal tečaje. Če so se vrata težko odpirala, je naoljil ključavnico. Njegovo življenje je minevalo tako, da je z oljem mazal vsa škripajoča mesta in lajšal pot tistim, ki so prišli za njim.

Ljudje so mu dajali grde vzdeveke: čudak, norček, ubožec, omejen človek, ki ni pri pravi... A možakar je nadaljeval s svojim početjem in vedno znova polnil svojo posodico olja, ko

se je izpraznila. Ni čakal, da bi našel škripajoča mesta in se potem odpravil domov po olje. Ne, posodico z oljem je nosil stalno s seboj.

Vprašanje za nas.

Veliko je življenj, ki »škripajo« in na poti do mnogih ljudi se vrata zelo težko odpirajo. Potrebujemo olje prijaznosti, odprtosti do drugega, modrosti, odpuščanja. Ta vrsta olja pa je značilna za pravi krščanski način življenja. Ali ga imamo? In tako olje ljubezni imejmo vedno s seboj – kot pametne device v evangeliju.

4. ZGODBA

Neki deček je prijatelju, s katerim sta se igrala, dejal: »Ko bom odrasel, bi rad nosil taka očala, kot jih nosi moja babica. Z njimi more namreč videti veliko več kot večina drugih ljudi. Lahko vidi v človeku dobro, kjer vsakdo drug vidi le slabo. Videti more, kaj bi kdo rad storil, še preden to stori. Vprašal sem jo, kako more videti dobro, in odgovorila mi je, da se je tako naučila gledati, ko je postala starejša. In ko bom jaz odrasel, bi rad imel taka očala, kot jih ima babica, da bi videl dobro v ljudeh.« **Kako drugačen bi bil svet, če bi si naredili babičina očala. Če bi jaz gledal dobro v tebi in ti v meni? Kako prijetnejše bi bilo naše življenje.**

5. ZGODBA

Stara sufitska zgodba govori o dobrem človeku, ki mu je Bog zagotovil,

da mu bo uslišal eno prošnjo. Mož je dejal, da si želi, da bi delal dobro, ne da bi za to vedel. Bog mu je zgotovil, da bo njegovo prošnjo uslišal.

Bog je videl, da je to tako dobra zamisel, da bo isto željo izpolnil vsakemu človeku, ki ga bo za to prosil.

Ali prosimo Boga, da bi delali dobro?

6. ZGODBA

Če vržemo žabo v posodo hladne vode, bo veselo zaplavala. Saj imajo žabe rade hladno vodo. Toda, če vržemo žabo v posodo vrele vode, bo poskušala skočiti iz nje. Saj žabe nimajo rade vrele vode. Če pa boste vrgli žabo v posodo s hladno vodo, potem pa vodo počasi segrevali, vse do vrelišča, žaba ne bo poskušala skočiti ven. Počasi se navaja na spremembe, počasi se navaja na svojo smrt...

Misel za nas.

Neka gospa je pripovedovala, da je rada hodila redno k sveti maši. Nato jo je opustila eno nedeljo. Počutila se je nelagodno in nekaj ji je manjkalo. Drugo nedeljo se je počutila že bolje in maše ni več toliko pogrešala. Tretjo še manj. Dokler je končno ni pogrešala in se ji je zdelo, da je tako prav, da ne hodi k maši. Navadila se je na to. Ko pa se je začela vračati v cerkev, ni bilo tako lahko in preprosto. Človek hitro pridobi slabe navade. Dobre pa le počasi in težko.

mjg

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Iskreno se zahvaljujemo vsem so-financerjem in dobrotnikom za pomoč, saj se je v času koronavirusa, tudi v naši občini povečalo število pomoči potrebnih posameznikov in družin. Hvala, ker skupaj z nami lajšate stiske ljudi.

Župnijska karitas Ig

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

OBISK SVETE MAŠE OB NEDELJAH

Za starejše, kronično bolne in druge zdravstveno ogrožene osebe še vedno velja, da so lahko ob nedeljah doma in mašo še naprej spremljajo po televiziji, radiu ali na pametnih telefonih in tablicah. Škofje zagotavljajo, da bo za prenos nedeljske maše še naprej skrbela javna televizija (TV SLO) in mašo prenašala iz mariborske stolnice, s čemer pomaga pri zagotavljanju izvajanja verske svobode (maše vsakodnevno prenašata TV EXODUS in Radio Ognjišče). Tako bo poskrbljeno za bolnike, ostarele in vernike, ki ne morejo v cerkev in so v strahu za svoje zdravje in zdravje drugih ljudi.

Škofje kljub temu te vernike vabijo, da gredo vsaj enkrat k maši čez teden, če jim zdravje dopušča in če iz upravičenega razloga ne morejo izpolniti nedeljske dolžnosti.

Posebna naloga župnikov je, da po zgledu svojih pastirjev (tako papeža Frančiška in nadškofa Stanislava Zoreta) čim prej opustijo svoje

spletne prenose nedeljskih maš in vernike srčno vabijo k osebni udeležbi pri nedeljski ali prazniški maši. Izkušnja pretekle nedelje, ko so se cerkve prvič odprle za nedeljsko mašo z verniki, kaže, da je popolnoma odveč vsak strah, da bodo cerkve premajhne in da bodo nekateri verniki morali zaradi varnostnih ukrepov zdravniške stroke (obvezna maska in primerna razdalja med verniki) ostati pred vrati. Kljub temu mnogi zdravi verniki še naprej raje ostajajo doma. Spletne ponudbe nedeljskih maš so mnoge vernike, ne samo starejše in bolne, ampak tudi mlajše in zdrave, zelo navdušile. Spremljati nedeljsko mašo iz domačega naslonjača je zelo vabljivo. Misel na nedeljsko dolžnost je tako pri mnogih vernikih zbledela.

V iskreni želji, da bo nedeljska maša tudi v času epidemije COVID-19, ki je za dva meseca prekinila nedeljska praznovanja evharistije z verniki, ponovno postala središče župnijskega praznovanja, pozivamo duhovnike, posebej župnike, da resno premislijo in čim prej opustijo spletne ponudbe nedeljskih maš in vabijo (zdrave) vernike, da se osebno udeležijo nedeljske maše v cerkvi, »predvsem zaradi pričevanja o svoji identiteti in o svoji pripadnosti Gospodu«. Drugače preti tudi nedelji (kot gospodarstvu in sociali) huda recesija, ki se bo poznala še desetletja.

Ohranimo pa lepo navado, da »vsak dan odpremo« sveto pismo in kaj preberemo ali zmolimo, na kar nas je v teh dneh navadil televizijski prenos svetih maš.

Izr. prof. dr. Stanislav Slatinek

TUDI NEPRIJETNIH SPREMEMB SMO LAHKO VESELI

V nedeljo 10. maja 2020 sta minila dobra dva meseca, ko smo se lahko zopet skupaj zbrali pri sveti maši v cerkvi Sv. Marjete na Golem. Čeprav morda večini čas hitro teče, sta bila verjetno za mnoge v tem pogledu kar dolga meseca. Kaplan Tadej Ložar je ob začetku bogoslužja izrazil hvaležnost in veselje, da se lahko ponovno vidimo v cerkvi. Tudi mi smo enakega mnenja. Kljub vsem spremljajočim omejitvam in trenutno potrebnemu ravnanju v cerkvi, smo se pripravljani temu prilagoditi. Sedaj si ob vstopu v cerkev, predno se pokrižamo z blagoslovljeno vodo, z razkužilom predhodno razkužimo roke. Sedimo precej narazen, kot da se med seboj ne bi dobro razumeli. Nato pa z zadušnim oz. nekoliko popačenim zvokom, ki ga oddajamo skozi masko, še molimo in prepevamo v cerkvi. A nič za to, hvala Bogu, da pri

nas to lahko! V cerkvi je sedaj z označbami in postavitvijo stolov in klopi poskrbljeno, da so lahko verniki na varni razdalji med seboj. Ker takšna razporeditev zmanjša običajno razpoložljiva mesta za ljudi v cerkvi, so ob pomoči PGD Golo sedaj na voljo še klopi za postavitve pred cerkvijo. Za lažje spremljanje bogoslužja je zunaj cerkve nameščen tudi zvočnik. Za hitro izdelavo nosilnih elementov in montažo zvočnika se zahvaljujemo Martinu Gregoriču iz Rogatca nad Želimljami.

Prvo »sproščeno« nedeljo nas je bilo pri sv. maši v cerkvi približno 30. Glede ohranjanja potrebne razdalje 1,5 m pa bi jih bilo lahko do nadaljnjega v cerkvi okoli 70 in ob lepem vremenu še zunaj vsaj okoli 25.

Kljub previdno manjši udeležbi vernikov pri sveti maši je bilo po malem čutiti kot bi bila nekakšna slovesnost. Gospa Majda je radostno zai-grala na harmonij in malo bolj samozavestno sem lahko zapel celo sam, saj mi je maska nekoliko prikrila moj slab posluh.

Ob tem pa vsem prisotnim še pohvala za zgledno upoštevanje preventivnih ukrepov, ki trenutno omogočajo, da se bo naše srce v božjem hramu lahko zopet veselilo.

NOVE KLOPI NA GOLEM

Po daljšem času priprav so se »zgodile« nove klopi na Golem. Te je z lepim tapeciranjem in klečalniki v starem slogu a s prijeto razdaljo

oblikoval in izdelal mizarski mojster Peter Kavčič iz Šentjošta nad Horjulom. Mojster ima več referenc o lepo izdelanih klopeh po več cerkvah. Se-

daj bo lahko lepa referenca zanj tudi cerkev na Golem.

A bolj kot klopi so v cerkvi pomembni ljudje. Naj nas nikoli ne zmanjka.

Ob tem pa velja zahvala vsem, ki ste ob tem pomagali. Pred tedni se je ekipa prostovoljcev lotila odstranjevanja starih klopi. Te smo v dveh urah spravili iz cerkve. Hvala gasilcem z Golega, ki so naredili vajo in vse stare črvive klopi spravili v dim in oglje. Bog povrni!

Les za nove klopi je prispeval gospod Jože Virant z Golega, ki se mu zato ob tej priložnosti zares zahvalujemo. To je eden največjih vložkov v nove klopi, ki so jih iz lepega lesa lahko izdelali.

V cerkvi je sledila postavitve lesenega podstavka za klopi. Ta podstavek se je pokital, prekrtal, pobarval in polakiral. Dvignjene klopi so zato tudi v zimskem času dvignjene od mraza, ki kipi iz hladnih kamnitih tal.

Nazadnje so mojstri iz Šentjošta postavili še klopi s klečalniki. Klečalniki so mobilni in se lahko dvignejo, da je lažje čiščenje in pometanje pod klopami. In tudi v sedalih je mehko tapeciran žamet, ki kar vabi k sedenju v cerkvi.

Hvala tudi gospodinjam, ki so skrbale za malico mojstrom v cerkvi. Vsem še enkrat Bog povrni. *žpk*

ŽUPNIJAV ZADNJEM MESECU

Na Golem smo se poslovili od gosпода Negovana Pelozā, rojenega 3.7.1958, ki je bival Golo 136. Pokojnega se bomo radi spomnili v molitvi.

Poslovili smo se od Stanislava Menarda, rojenega 2.2.1945 na Dreniku, ki je bival na Kočevski cesti 130 na Pijavi Gorici. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše in v dober namen: žena Joži, hčerka Mojca z družino, hčerka Romana z družino, hčerka Vera z družino, sestra Anka z družino, Lanišče, sestra Julka z družino, Lanišče, Hočvarjevi s Pijave Gorice, Rozmanovi iz Kota, Zinka Bolha, Ljubljanska 39, Ig, Marjan in Helena iz Škofljice, Ivan in Joži iz Škofljice, soseda Andreja z družino, Uroš in Nataša Ciber, Darinka Hribar, Ponoval vas, vsi sosedge, Srečko Čotič, vaščani Pijave Gorice, družina Tancek iz Drenika.

Poslovila se je gospa Marija Brancel. Ob njeni smrti je za sveto mašo daroval brat Janko z družino.

Poslovili smo se od Danice Žuliček, rojene Žnidaršič, rojene 24.2.1942, ki je bivala na Griču 15, na Igu. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše in v dober namen: družina Parkelj, družina Hvale, družina Topolovec, sosedge Leskovec, družina Kozin z Griča, sosedge Bošnjakovi, družina Čuden z Iga, družina Švigelj, Lidija Kovačič z Nadgorice, družina Parkelj z Nadgorice in družina Žot Jankovič.

Vsem darovalcem se zahvaljujemo za velikodušnost. Naj vaša dobrota, ki vam je odprla srce, odpira tudi srca pokojnih ob srečanju z Bogom v večnosti. Bodimo s pokojnimi povezani še naprej preko molitve in daritve svete maše.

KAKO NAPREJ

Mesec junij je posvečen češčanju Jezusovega srca. Pri sveti maši prebiramo vrtnice. Letošnja razmišljanja v čast Srcu Jezusovemu so usmerjena k češčanju Evharistije v srcu svetnikov. Tako je avtor nekdanji opat pater Anton Nadrah našel 30 svetnikov, ki jim je obhajilo in češčenje svetega

Rešnjega Telesa predstavlja bogastvo odnosa do Boga. Že v začetku meseca smo prebirali o našem blažene mučencu Lojzetu Grozdetu, ki je na duhovnih vajah prišel do sklepa in gesla: Evharistija, sonce mojega življenja. Zato je velikokrat stopil na to »sonce« in dobil svetlobo za svoje

učenje in apostolat med svojimi vrstniki. Spodbuda tudi nam vsem, ki tako vstopamo v dobroto Jezusovega srca.

V juniju smo prenehali s prenosom svetih maš preko spleta. Takšna priložnost bo samo še občasno. Sicer pa se pridružujemo papežu Frančišku, ki je ob upadu epidemije prenehal s prenosu maš preko interneta, saj je menil,

da lahko sedaj ljudje tudi sami pridejo k sveti maši in pri njej molijo in se Bogu priporočajo. Svete maše so ob ponedeljskih, sredah in petkih ob 19h, ob torkih in četrtek pa ob 7h zjutraj. Sveta maša je še ob sobotah ob 8h. V nedeljo pa so maše ob 8h in 10h na Igu, ob 8.30 na Pijavi Gorici in ob 9.30 na Golem. Na Kureščku pa je sveta maša vsak dan ob 16, razen ob torkih in sobotah, ko je maša ob 10h dopoldne. Lepo vabljeni k Mariji, Kraljici miru.

Dobrodošli v naši cerkvi!

Božja hiša je kraj molitve. Prosimo vas, da poskrbite za varnost vseh in upoštevajte naslednja navodila:

1

V cerkvi ohranite razdaljo 1,5 m

2

Če ne morete ohraniti razdalje, si nadenite zaščitno masko

3

Ob vstopu v cerkev si razkužite roke

4

Ob vstopu spoštljivo pokleknite in se pokrižajte

5

Opustite pozdrav miru s stiskom rok

6

Obhajilo prejmete samo na roko

Sestre bodo s Kureščka prenašale molitev s Kraljico miru samo ob sredah ob 20h. Vabljeni, da se jim pridružite na Facebook strani: Svetišče Kraljice miru s Kureščka.

Objavljamo nekatera nova navodila naših škofov ob zmanjševanju ukrepov zaradi korona virusa:

I. SVETA MAŠA

1. Duhovniki obhajajo svete maše z verniki pod naslednjimi pogoji:
 - a. Udeležba je dovoljena samo zdravim vernikom, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature.
 - b. Vsak, ki vstopi v cerkev, je sam odgovoren za zaščito pred morebitno okužbo, tako kot to velja za vstopanje v druge javne prostore. Ob vstopu v cerkev si mora razkužiti roke in v cerkvi ohranjati medosebno razdaljo 1,5 metra (to ne velja za družine in člane skupnega gospodinjstva). V primeru, da to ni mogoče, mora nositi zaščitno masko. Otrokom in mladoletnikom ni treba nositi mask; zanje veljajo enaka navodila kot v šolah.
 - c. Na koru so lahko organist in pevci, ki med seboj ohranjajo ustrezno razdaljo 1,5 metra. Vsem pevcem priporočamo uporabo mask.
 - d. Rokovanje ob pozdravu miru se opusti. Priporočila se, da se pozdrav miru izrazi s poklonom ali pogledom.
 - e. Vernikom je dovoljeno deliti sveto obhajilo samo na roko. Priporočila se, da ima delivec obhajila pri obhajanju masko. Pred obhajilom in po njem si mora razkužiti roke.
 - f. Ko verniki prihajajo v cerkev in odhajajo iz nje, naj upoštevajo medosebno razdaljo.
2. Pobiranje darov vernikov je med darovanjem. Priporočila se, da tisti, ki pobira darove vernikov, nosi masko.
3. Po vsaki sveti maši je treba cerkev temeljito prezračiti.
4. Sveta maša na prostem je dovoljena pod prej navedenimi pogoji z upoštevanjem medosebne razdalje oziroma uporabo maske ter razkuževanjem rok.
5. Duhovniki naj prenehajo prenašati svete maše po spletu. V veljavi ostanejo prenosi svetih maš po televiziji in radiu, ki so namenjeni starejšim in bolnim.

II. ZAKRAMENT SVETE SPOVEDI

6. Spovedovanje v spovednicah je dovoljeno samo, če je nameščena ustrezna zaščita med spovedancem in spovednikom (npr. PVC-folija) ter se spovednico redno prezračuje in čisti. Spovedanec si pred vstopom v spovednico razkuži roke in vanjo vstopa z masko.

Navodila za sveto spoved

**Nadenite si
zaščitno masko**

**Pred vstopom v
spovednico si
razkužite roke**

v cerkvah, kapelah in veroučnih prostorih, ki jih je treba redno prezračevati. V vsakem primeru je treba zagotoviti spovedno tajnost. Pri spovedi v cerkvi, kapeli ali veroučnem prostoru oziroma izven spovednice spovedanec

Priporoča se, da se zakrament svete spovedi obhaja na prostem,

in spovednik ohranjata razdaljo 1,5 metra.

Vabljeni k sveti spovedi. Ob vseh ukrepih pa se zavedamo, da je KORONA virus še vedno med nami in da se moramo pri vsem obnašati odgovorno. Prav tako pa še naprej molimo za potrebno zdravje in Božjo pomoč, da se ne bi ponovil drugi val epidemije!

DOGODKI PRED NAMI

7. junij: nedelja Svete Trojice

11. junij: Zapovedan praznik Sveto Rešnje telo in sveta Rešnja kri.

Svete maše bodo na Igu zjutraj ob 8h in zvečer ob 19h, na Pijavi Gorici ob 18h in na Golem ob 19.30.

Po sveti maši ob 19h na Igu bo procesija Svetega Rešnjega Telesa. Vabljeni vsi, ki ste sodelovali tudi do sedaj: gasilci, skavti, narodne noše, pritrkovalci, pevci, ministranti in drugi, ki želite blagoslova in Božjega varstva zase in za vse svoje namene. Vse

prvoobhajance in druge otroke vabimo, da potresajo cvetje pred oltarji.

Letos na praznik Rešnjega Telesa začnemo tudi devetdnevnicu pred prvim svetim obhajilom. Vse župljane prosimo, da molimo za letošnje prvoobhajance in njihove družine, da bi lepo prejeli Jezusa v svoje življenje.

14. junij: 11. nedelja med letom in nedelja, ko bomo pri nedeljski maši uradno zaključili veroučno leto. Veroučenci bodo prejeli spričevala med tednom pri verouku in se tako še enkrat srečali s kateheti in med seboj.

Na Golem bo po sveti maši še procesija Svetega Rešnjega Telesa.

19. junij: Srce Jezusovo – sklep devetdnevnic pred prvim svetim obhajilom. Naj Božje srce objame naše prvoobhajance in jih nakloni svoje varstvo in veselje.

20. junij: Marijino brezmadežno Srce, Svetogorska Mati Božja

V soboto, 20. junija 2020, bo 52. slovensko narodno romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje. Sv. mašo ob 10. uri bo ob somaševanju daroval ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar. Ob trenutnih razmerah boste to leto po vsej verjetnosti spremljali sv. mašo doma preko radia Ognjišče in TV Slovenija. Sicer pa boste sproti obveščeni o možnostih romanja na Brezje.

21. junij: 12. nedelja med letom in na Igu praznik prvega svetega obhajila ob 10h.

24. junij: Rojstvo Janeza Krstnika – kresni dan. Pregovor pravi: o kresi se dan obesi. To pomeni, da je takrat dan najdaljši. Po tem pa pride do krajšanja dneva. Tako je tudi Janez Krstnik dejal: »Jaz se moram manjšati, On pa mora rasti!« Naj zato raste Božja luč med nami.

25. junij: državni praznik Dan državnosti. Spominjamo se proglasitve samostojne Slovenije. Ne pozabimo izobesiti zastavo.

2. župnijsko kolesarjenje

Na praznik dneva državnosti, v četrtek 25.6.2020 ste župljani povabljeni na drugo župnijsko kolesarjenje. Ob prvem, pred letom dni, nas je po Dobropoljski in Struški dolini kolesarilo 22. Tokrat bomo skupaj kolesarili z župnikom Simonom Virantom, po nekaterih krajih njegovih župnij.

Zbor udeležencev izleta bo ob 14h v Fari. Začetek kolesarjenja bo ob 14.30 izpred župnišča v Fari. Pot nas bo vodila po asfaltnih, makadamskih in travniških poteh skozi Novo vas, Velike Bloke, Sveto Trojico, Ravnik, Volčje, Veliki Vrh, Topol ter nazaj v

Faro. Ob poti si bomo pogledali še kakšno naravno in kulturno znamenitost.

Dolžina krožne poti je okoli 23 km. Okviren čas kolesarjenja je do 2 uri (skupaj s postanki do 3,5h). Pot je rahlo razgibana (na celotni poti je treba premagati 210 višinskim metrov) in primerna za vsakogar. Priporočljiva so gorska in trekking kolesa.

Za tiste, ki bi želeli narediti nekaj kilometrov več, bo odhod kolesarjev izpred šole na Golem ob 12.30h.

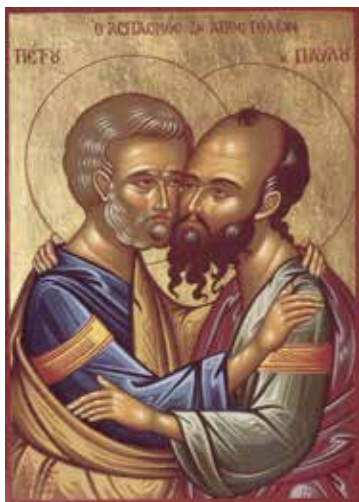
Prijave za izlet zbiramo do ponedeljka, 22.6.2020. Dodatne informacije in prijava na tel. št. **068 159 679** (Janez Š.).

Če bi bil napovedani kolesarski izlet zaradi višje sile odpovedan, oziroma bi bilo potrebno podati dodatne informacije o izletu, bodo o tem obveščeni vsi prijavljeni.

Na kolesarskem izletu spoštujemo cestno prometne predpise in izleta se udeležujemo na lastno odgovornost!

28. junij: 13. nedelja med letom

29. junij: Sv. Peter in Pavel. Obgh bodo v Ljubljanski stolnici posvečeni letošnji novomašniki. Priporočamo jih v molitev.

ORATORIJ 2020– ZAUPAM, ZATO SI UPAM!

Kljub pandemiji in vsem zaščitnim ukrepom za preventivo pred okužbo s koronavirusom, letos oratorij bo. Glavna oseba bo svetopisemska kraljica Estera, ki je postala Perzijska kraljica. Ker je imela vero v Boga se je lahko zavzela za svoje Judovsko ljudstvo, ki je živelo v sužnosti in mu je grozilo izumrtje. Ker je bila lepa, ker je bila kraljica in je imela vero, ja lahko zaupala Bogu.

Datum Oratorija še ni znan, bo pa objavljen prihodnji teden na spletni strani župnije Ig in pri nedeljskih oznanilih.

ZAHVALA

Da pri Bogu ni nič nemo-goče, je pred kratkim okusila naša družina ter občestvo cerkve na Igu in Slovenskem. Bog je v svojem velikem usmiljenju uslišal prošnjo za vrnitev našega dvoletnega Metoda med nas. Nikoli si niti v najbolj groznih nočnih morah nismo predstavljali, da se lahko le v hipu zgodi nesreča, ki ti v trenutku v prah zmelje vse gotovosti, ki se jih tako močno oklepamo. Metodu po nesreči - utopitvi ni kazalo dobro. Pripravljali so nas na to, da je morda ostal le še čas za naše slovo od Metoda. A Bog je imel drugačen načrt. Pokazal je, da je On gospodar življenja in smrti ter naredil več kot smo upali pomisliti. Tam, kjer se konča človeški razum in medicinsko delo, se je pokazala veličina prošnje, ki se je z vseh strani dvigala v nebo. Na predlog našega župnika gospoda Janeza Avsenika se je na Igu organizirala devetdnevnicca k škofu Antonu Vovku pri družini Mrzel in po domovih vernikov naše župnije. Bog vse kar dela, dela popolno. Metod se je vrnil domov na 8. dan devetdnevnic

in to brez kakršnih koli posledic nesreče ali nevrološke oškodovanosti. Metodova zgodba je močno nagovorila tudi zdravstveno osebje.

BOGU HVALA za uslišano prošnjo in HVALA VSEM, ki ste prosili in molili za Metoda. Bog deli milosti vsem nam in nam dokazuje svojo veličino in ljubezen.

Družina Lipovšek

NOVA NASLOVNICA

Ob koncu epidemije ni odšel samo virus, ampak tudi dotisk naslovnice Naše župnije v tiskarni Salve. Zato smo se sedaj, ko smo skupna župnija Ig in Golo, odločili, da oblikujemo novo naslovnico. Ta ima sedaj na zadnji strani gosko, ki je simbol za svetega Martina, našega zavetnika. Na sprednji strani pa je panorama Iga, ki ima v ozadju naselja Škrilje in Golo. Tako smo prav-

zaprav vsi med seboj povezani tudi preko takšne naslovnice.

Barve v okviru so žive, oranžne in rdeče. Želijo spet spomniti, da se približuje leto mladih, v katerih kipi veselje in življenjski optimizem. Zato naj k temu prispeva tudi takšna glava in noga farnega lista.

Hvala gospe Špeli Jevnikar za oblikovanje in za idejo te nove podobe. Bog vam povrni pri delu in pri otrocih...

URADNE URE V POLETNEM ČASU V ŽUPNIJI IG

Duhovnika dobite po vsaki sveti maši ali po dogovoru na spodnjem telefonu!

Dobrodošli tudi ob drugem času, kadar smo prosti.

Hvaležni vam bomo, če nas od 12h do 14h ne boste motili, izjema so nujni slučaji.

- telefon – župnijska pisarna **01/420 25 50**
- župnik Janez Avsenik – **GSM 040/789 435**
- kaplan Tadej Ložar – **GSM 041/722 457**
- dhp. Anton Košir – **040/263 547**

Župnija sv. Martina, Ig, Troštova 12, 1292 Ig,
telefon 01/420 2550, D.Š.: 44520751
zupnija.ig@rkc.si
zupnija-ig.rkc.si

